

оперативних підрозділів, експертом (суб'єктом застосування зазначеної технології) відомостей про конкретний злочин при виявленні ознак вчинення шахрайств у сфері обігу автотранспорту, при запобіганні його вчиненню, а також на початковому та наступному етапах розслідування шляхом проведення тактичних операцій, проведення слідчих (розшукових) дій та застосування спеціальних знань.

Список використаної літератури:

1. Корж В. П. Теоретические проблемы методики расследования преступлений в сфере экономической деятельности, совершаемых организованными преступными образованиями [Текст] : монография / В. П. Корж. – Харьков : НУВД, 2002. – 505 с.
2. Ожегов С. И. Словарь русского языка: ок. 57 000 слов / С. И. Ожегов; под ред. чл.-корр. АН СССР Н. Ю. Шведовой. – 18-е изд., стереотип. – М.: Рус. яз., 1986. – 797 с.
3. Шепитько В. Ю. Преступные технологии легализации (отмывания) денежных средств и способы их разоблачения. Криминалистический анализ : научно-практическое пособие [Текст] / В. Ю. Шепитько. – Харьков : Гриф, 2002. – 24 с.
4. Шмонин А. В. Методология криминалистической методики [Текст] : монография / А. В. Шмонин. – М. : Юрлитинформ, 2010. – 416 с.
5. Щур Б. Н. Теоретичні основи формування та застосування криміналістичних методик [Текст] : монографія / Б. Н. Щур. – Х. : Харків юридичний, 2010. – 320 с.
6. Юматов В. А. Технологические и организационные аспекты оптимизации деятельности специалистов и экспертов в уголовном судопроизводстве : дис. канд. юр. наук : 12.00.09 / Юматов В. А. – Нижний Новгород, 2006. – 217 с.
7. Яблоков Н. П. Криминалистическая характеристика преступления и типичные следственные ситуации как важные факторы разработки методики расследований преступлений [Текст] / Н. П. Яблоков // Вопросы борьбы с преступностью. – 1979. – Вып. 30. – С. 110–122.

ПАНАСЮК А. О.

Національний університет «Одеська юридична академія»,
асистент кафедри криміналістики

ПРАКТИКА ВИКОРИСТАННЯ МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ У ВИЯВЛЕННІ ТА РОЗСЛІДУВАННІ ЗЛОЧИНІВ

Сучасна криміналістика вимагає розширення і поглиблення процесів консолідації знань із різних наукових сфер. Пріоритетний статус цих знань було зрушено у бік інтеграційних процесів, що викликано

розвитком науково-технічного прогресу XX та XXI століть. З огляду на потреби практичних підрозділів правоохоронних органів (слідчих, прокурорів та оперативних працівників) останнім часом увагу дослідників привертає проблема використання деяких складових мережі Інтернет у вирішенні завдань боротьби зі злочинністю. Вищеозначене супроводжується виникненням таких предметних галузей дослідження:

- адаптація теорій і вчень різних наук;
- кореляції методології і категоріального апарату теорій та вчень різних наук;
- формування, розвиток, вдосконалення та практичне застосування криміналістичних вчень і теорій.

Виокремлено ще ряд чинників, які створили передумови для інтеграції та розвитку наукових знань:

- діяльнісні (виникнення нових видів і форм людської діяльності та удосконалення вже існуючої сучасними технічними досягненнями (методи, способи та засоби);
- інформаційні (побудова нового електронного інформаційного простору);
- особистісні (формування електронно-інформаційної особистості з попитом та пропозиціями у мережі Інтернет);
- суспільні (швидке впровадження та адаптація у суспільне життя нових електронних технологій);
- наукові (розвиток термінів “інформація”, “дані”, “мережа Інтернет”, “інформаційний простір”, “комп’ютерні злочини”).

Сам термін “мережа Інтернет” бере свій початок наприкінці 60 років XX ст. з моменту появи протоколів з’єднання та першої глобальної мережі. Окремо категорія “мережа Інтернет” та її розуміння на сучасному етапі розвитку наукових знань зумовлено заснуванням власного підгрунтя інтернет-відносин. Вищезазначене кореляційно пов’язане одне з одним, всі вони підкреслюють підвищення ролі інформації і мережі Інтернет та інших технічних знань у суспільстві.

Практика використання мережі Інтернет у боротьби зі злочинністю переконливо свідчить про те, що ефективність цього виду людської діяльності поряд з іншими чинниками перебуває у прямій залежності від використовуваних засобів та методів криміналістики. Розуміючи абсолютну правильність такого підходу, вчені-криміналісти протягом останніх років приділили увагу означеній проблематиці. Однак, аналіз спеціальної та юридичної літератури свідчить про епізодичні та фрагментарні спроби вивчення можливостей мережі Інтернет, у межах проведення яких досліджено теоретичні і правові основи використання мережі Інтернет у виявленні та розслідуванні злочинів. Тому, не зважаючи на вагомий та окремі фундаментальні напрацювання вчених криміналістів, в цьому напрямі, аналіз криміналістичної літератури свідчить, що значний спектр важливих проблем не знайшов достатнього висвітлення на рівні дисертаційних та монографічних досліджень. Так,

невирішеним залишається проблематика, пов'язана з криміналістичним дослідженням інформації у мережі Інтернет, її діагностикою та ідентифікацією, розробки окремої методики розслідування злочинів вчинених за допомогою мережі Інтернет що, власне, знижує можливість її використання у доказуванні в кримінальних провадженнях.

Саме тому розвиток наукових поглядів щодо використання мережі Інтернет у виявленні та розслідуванні злочинів є дискусійним питанням, у вирішенні якого зацікавлене широке коло вчених. Наразі простежуються об'єднання зусиль для формування загальних тенденцій досліджень зазначеного напрямку і формування наукових шкіл. Особливої уваги проблематика використання мережі Інтернет у виявленні та розслідуванні злочинів заслуговує саме в межах криміналістики.

Безумовно, варто провести аналітичне дослідження наукових праць з метою визначення ступеня наукової розробленості проблеми використання мережі Інтернет у виявленні та розслідуванні злочинів. Аналіз змісту наявних наукових досліджень дозволяє говорити про часткове формування власної методологічної бази та пошуку уніфікованих підходів до окремих проблем у цій галузі.

Однак наразі, серед вчених бракує однастайності поглядів щодо багатьох питань, зокрема: створення та використання єдиного категоріального апарату, типологізації злочинів у мережі Інтернет, що у свою чергу не дозволяє розробити не тільки методичні комплекси з використання мережі Інтернет у виявленні та розслідуванні злочинів, але й окремі прийоми викликають дискусію між вченими.

КАСЬКО В. М.

Національний університет «Одеська юридична академія»,
аспірант кафедри криміналістики

ТЕХНОЛОГІЯ ВСТАНОВЛЕННЯ ОСОБИ РЕЦИДИВІСТА

Під час розслідування злочинів, що вчиняються рецидивістами виникає декілька основних слідчих ситуацій. Зокрема, моменти, коли особа злочинця невідома, або коли особа, яка вчинила злочин, затримана, є орієнтовна інформація про те, що вона раніше судима, однак сама вона це заперечує. В залежності від конкретних обставин злочину перед слідчим може виникнути завдання встановити особу злочинця, або довести, що особа є рецидивістом (якщо вона це заперечує).

Одним із напрямів виконання цього завдання є використання оперативних та криміналістичних обліків. Криміналістичні обліки широко використовуються при розслідуванні багатьох злочинів, а не тільки тих,